

kl. 8.00 stod jeg foran Operahuset i Sydney, sammen med 6 australske cyklister, der alle ville følge mig på vej de første 30-40 km ud af byen. Heriblandt var den regerende rekordholder på udfordringen "Australien rundt på cykel" Eugen Schilter. Denne mand har klaret turen på 56 dage, en tid jeg på forhånd ingen intentioner havde om at slå, for mig gjaldt det som nævnt kun om at gennemføre. Min gode ven Lars Bording var også med, han havde engang i sine yngre år henvist Bjarne Riis til andenpladsen i et cykelløb!

Så det var et stærkt team, der ved 8-tiden startede ud fra Operahuset denne tågede morgen.

Efter ca 30 km bykørsel kom jeg på Free-wayen. Et par cyklister fulgte mig et lille stykke mere på vej, og så var jeg ellers alene. Foran mig lå nu godt 14.000 km australske landeveje, inden jeg var tilbage i Sydney. Det ville helt sikkert blive en oplevelse for livet!

Australiens østkyst var rent mentalt bare noget, der skulle overstås. Jeg huskede det fra sidste gang som en strækning med meget trafik og dårlige rabatter mange steder, og det havde, viste det sig, ikke ændret sig synderligt. Naturen er dog rigtig flot, og ind imellem er der udsigt til havet.

Allerede på tredje dagen sendte jeg telt,

sovepose, liggeunderlag og lidt flere småting tilbage til Sydney! Traileren vred voldsomt i cyklen, når jeg, på grund af trafikken, var henvist til den meget ujævne rabat, og bøjede faktisk stikstangen. Da jeg således havde fjernet ca. halvdelen af vægten, gik det betydeligt bedre. Nu var jeg så henvist til at skulle finde overnatning hver nat, ikke lige det der var planlagt.

Jeg nåede Gold Coast på fjerde dagen, et ca. 50 km langt turistområde med hoteller, barer osv. Det lykkedes dog at finde overnatning til 50\$, da det var uden for sæsonen, men så måtte jeg også finde mig i lidt byggerod på værelset.

Queensland

Fra Gold Coast og op til Brisbane er der ca. 65-70 km, en strækning jeg havde store problemer med sidste gang, da jeg ikke kunne finde andre veje end motorvejen. Jeg havde derfor hjemmefra søgt efter alternative veje og fundet ud af, at der gik en "service road" langs med motorvejen. Det skulle prøves, og detaljerede kort blev printet ud og medbragt. Jeg havde forventet, at vejen var en støvet og græstottebefængt vej, måske endda uden asfalt, men sådan var det ikke. Tværtimod var den stærkt trafikeret og sine steder endda 4 sporet.

Brisbane blev nået og klaret i et inferno af

trafik, men jeg havde jo været der før og kendte nogenlunde vejen igennem byen. I udkanten af byen købte jeg en ekstra stikstang, da jeg frygtede, den traileren havde bøjet måske ville knække. Den bøjede stikstang holdt dog hele vejen rundt viste det sig siden.

Byerne Rockhamton – Mackay – Bowen og Townsville mm. blev planmæssigt nået og passeret, og jeg lagde lidt km i banken hver dag, så der var til dårligere tider.

En god oplevelse, syntes jeg da selv, var, da der kom en bidsk hund løbende ud for at snappe mig lidt i benene, og det for en gangs skyld lykkedes mig at give den en regulær fuldtræffer med skoen, så den kom på andre tanker! Det er aldrig før lykkedes for mig, de plejer altid at undvige. Innisfall blev nået på dag 12 efter 2592 km. Byen var 5 måneder tidligere blevet ramt af en Cyklon, og området var stadig under genopbygning. Det var gået hårdt ud over bananplantagerne, der mange steder var helt jævnet med jorden. Området leverede normalt bananer til hele Australien, så priserne på bananer var steget kraftigt. Normalprisen før cyklonen var ca. 2\$ kiloet, men nu kunne man se priser helt op til 16\$ kiloet, og det i en meget ringere kvalitet.

Jeg fandt overnatning i en container, der

fortsættes side 148

